

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Признаване И Принудително Изпълнение На Съдебни Решения](#) > [Процедури За Изпълнение На Съдебно Решение](#) > [Poland](#)

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Полша

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Правилата за принудително изпълнение на съдебни решения, постановени по граждански производства, включително по търговски дела, са определени в Гражданския процесуален кодекс на Полша (*Kodeks postępowania cywilnego*) от 17 ноември 1964 г. (Държавен вестник от 2021 г., позиция 1805, с измененията).

Принудителното изпълнение представлява използването от страна на компетентните национални органи на принудителните мерки, предвидени по закон за събирането на плащания, дължими на вискатели въз основа на изпълнителен титул (*tytuł wykonawczy*). Производство по принудително изпълнение започва, когато бъде подадена молба за принудително изпълнение.

Изпълнителният титул служи като основание за принудителното изпълнение. По правило изпълнителният титул представлява заповед за изпълнение (*tytuł egzekucyjny*) с клауза за изпълняемост (член 776 от Гражданския процесуален кодекс). Такава клауза не се изисква за някои решения на съда, издадени на ниво държава членка, или за споразуменията за уреждане на задължения и официалните документи, посочени в член 1153(14) от Гражданския процесуален кодекс. Ако тези решения на съда, споразуменията за уреждане на задължения и официалните документи отговарят на горепосочените условия, те представляват изпълнителен титул, с който вискателите може да подадат молба направо пред органа по принудително изпълнение.

В производство по принудително изпълнение участват два вида органи:

- съдебни органи — в производства за добавяне на клауза за изпълняемост към заповедта за изпълнение (председателстващ съдия; районен съд (*sąd rejonowy*), окръжен съд (*sąd okręgowy*) и апелативен съд (*sąd apelacyjny*), съдебен секретар (*referendarz sądowy*);
- органи по принудителното изпълнение — в съответното изпълнително производство; това са районните съдилища и съдебните изпълнители (*komornik*) (член 758 от Гражданския процесуален кодекс).

Страните по производството относно клаузата за изпълняемост и по производството по принудително изпълнение са длъжникът и вискателят.

В полското право се разграничават следните видове изпълнителни процедури:

Принудително изпълнение на парични вземания, произтичащи от:

- движими вещи;
- трудово възнаграждение;

- банкови сметки;
- други вземания;
- други вещни права;
- недвижимо имущество;
- морски плавателни съдове.

Принудително изпълнение на непарични вземания:

- предаване на движимо имущество;
- предаване на недвижимо имущество;
- принудително изпълнение на решения, изискващи волеизявление, включително сключване на договор (член 1047 от Гражданския процесуален кодекс);
- принудително изпълнение във връзка със заменими и незаменими действия и бездействия (членове 1049—1056 от Гражданския процесуален кодекс);

принудително изпълнение на вземания за издръжка — съдът автоматично включва клауза за изпълняемост в изпълнителния титул за присъждане на издръжка. В такива случаи изпълнителният титул се връчва автоматично на вискателя. Когато е постановено изплащане на издръжка, производство по принудително изпълнение може да бъде образувано по искане на първоинстанционния съд, който е разгледал делото. Това искане се представя на компетентния орган по принудително изпълнение. Съдебният изпълнител е задължен, по силата на служебните си задължения, да извършва проучване на доходите на длъжника, неговите активи и местоживеене. Ако това се окаже неефективно, при поискване от съдебния изпълнител полицейските органи предприемат съответните стъпки за установяване на местоживеенето и местоработата на длъжника. Проучването се извършва на интервали от най-много 6 месеца. Ако в рамките на събирането на сведения съдебният изпълнител не успее да установи дохода или активите на длъжника, тогава той иска от съда да разпорежи на длъжника да представи информация за неговите активи. Ако длъжникът е в забава от повече от шест месеца, съдебният изпълнител служебно подава молба до националния съдебен регистър (*Krajowy Rejestr Sądowy*) за включване на длъжника в списъка с неплатежоспособните длъжници. Неприлагането на принудителната мярка не дава основание за прекратяване на производството.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Според член 758 от Гражданския процесуален кодекс въпросите, свързани с принудителното изпълнение, попадат в компетентността на районните съдилища и съдебните изпълнители, които действат от тяхно име.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Според член 803 от Гражданския процесуален кодекс изпълнителният титул служи като основа за принудителното изпълнение на цялото вземане по отношение на всички категории активи на длъжника, освен ако е посочено друго. Правоприлагащият орган няма право да разглежда валидността и приложимостта на изпълнителния титул, който се отнася до това задължение. Трябва обаче да се разгледа обжалваемостта на дадено вземане, включено в изпълнителния титул.

По правило в изпълнителния титул се включва клауза за изпълняемост.

Съгласно член 777 от Гражданския процесуален кодекс за изпълнителни титули се смятат:

- окончателно или подлежащо на незабавно изпълнение решение на съда и постигнати в съда споразумения за уреждане на задължения;
- окончателно или подлежащо на незабавно изпълнение решение на съдебен служител;
- други съдебни решения, споразумения за уреждане на задължения и правни инструменти, които се изпълняват чрез съдебно принудително правоприлагане;
- нотариален акт, чрез който длъжникът доброволно изпълнява принудителна мярка, с която от него се изисква да плати сума или да предаде вещи от определен вид в указаното в акта

количество или да предаде конкретно определени вещи, при условие че в акта е посочена дата, до която трябва да бъде изпълнено това задължение, или е указано събитие, което трябва да възникне, за да се осъществи принудителното изпълнение;

- нотариален акт, чрез който длъжникът доброволно изпълнява принудителна мярка, с която от него се изисква да плати сума, посочена в акта или определена с клауза за обвързване с индекс, когато в акта е указано събитието, което трябва да възникне, за да бъде изпълнено това задължение, както и датата, до която вискателят може да подаде молба за включването в акта на клауза за изпълняемост;
- нотариалният акт, посочен в точка 4 или 5, чрез който лице, което от своя страна не е длъжник и чието имущество, вземане или право е обезпечено с ипотека или залог, доброволно е извършило изпълнителното действие срещу ипотекирано или заложено имущество, за да удовлетвори паричното вземане на обезпечения вискател.

В отделен нотариален акт длъжникът може да направи също така декларация за доброволно съгласие по принудително изпълнение.

Изпълнителен титул може да представляват само валидни решения на съда, които съдържат клауза за изпълняемост или по които е допуснато незабавно изпълнение (по силата на заповед за незабавно изпълнение, издадена служебно или по искане на някоя от страните в производството). Нотариалният акт се смята за равностоен изпълнителен титул, ако отговаря на условията, посочени в Гражданския процесуален кодекс и разпоредбите за нотариалната дейност.

Другите изпълнителни титули включват: извлечение от списъка на вземанията в производство по несъстоятелност; законно валидно банково споразумение; план за разпределяне на суми, получени в резултат на възбрана; банков изпълнителен титул, както е предвидено в банковото законодателство, но само след като съдът е включил клауза за изпълняемост; съдебни решения, постановени от чуждестранни съдилища, и постигнатите в такива съдилища споразумения за уреждане на задължения, след като бъдат обявени от полски съд за подлежащи на изпълнение. Съдебните решения, постановени от съдилища на други държави, по граждански дела, които се изпълняват чрез съдебно принудително изпълнение, се смятат за изпълнителни титули, след като бъдат обявени от полски съд за подлежащи на изпълнение. Декларация за изпълняемост се изготвя, ако съответното съдебно решение е подлежащо на изпълнение в държавата на произход и ако не са налице пречки като посочените в [член 1146](#), [параграфи 1 и 2](#) от Гражданския процесуален кодекс.

3.1 Производство

Изпълнителният титул служи като основание за образуването на производство по принудително изпълнение. Като общо правило първоинстанционният съд, който гледа делото, включва клауза за изпълняемост в изпълнителните титули, които се постановяват от съда ([член 781](#), [параграф 1](#) от Гражданския процесуален кодекс).

Молбите за включването на клауза за изпълняемост се разглеждат от съда без ненужно забавяне и най-късно в срок до три дни, след като бъдат подадени до компетентния орган ([член 781](#), [параграф 1](#) от Гражданския процесуален кодекс). Клауза за изпълняемост се включва служебно в титули, издадени в рамките на производство, което е било или е можело да бъде образувано служебно. Съдът включва клауза за изпълняемост в нареждания за плащане, издадени в заповедно производство, което се води служебно по електронен път, непосредствено след като станат окончателни ([член 782](#) от Гражданския процесуален кодекс).

По правило изпълнително действие може да се предприеме при поискване. В производство, което може да бъде образувано служебно, изпълнителното производство може да бъде образувано служебно на основание на молба от първоинстанционния съд, който гледа делото, подадена до компетентния съд или до съдебния изпълнител ([член 796](#), [параграф 2](#) от Гражданския процесуален кодекс).

Молба за образуването на производство по принудително изпълнение може да бъде подадена от вискателя в компетентния районен съд или до съдебен изпълнител, работещ към този съд. Може да се подава също от други компетентни органи (съд или прокуратура (*prokuratura*) по дела, касаещи принудителното изпълнение на глоби, финансови санкции, съдебни такси и процесуални разходи, дължими към хазната (*Skarb Państwa*)).

По правило молбата за образуване на производство по принудително изпълнение се изготвя в писмен вид. Трябва да бъде приложен изпълнителен титул.

Правилата, уреждащи събирането на таксите и техния размер, са регламентирани в Закона за разноските на съдебните изпълнители (*Ustawa o kosztach komorniczych*) от 28 февруари 2018 г. (Държавен вестник от 2023 г., позиция 1357).

Събират се следните такси за принудително изпълнение:

1) такса за принудително изпълнение за провеждане на изпълнително производство, за изпълнение на заповед за обезпечаване на плащането на парично вземане или европейска заповед за заповор на банкови сметки или за изпълнение на решение за запазване на доказателствено средство или разпореждане за предаване на доказателствено средство по дела, свързани с интелектуалната собственост: по дела, свързани с принудително изпълнение на парични вземания, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равняваща се на 10 % от стойността на вземането, което е предмет на принудително изпълнение. Ако в едномесечен срок от датата на връчване на известието за образуване на изпълнителното производство длъжникът плати на съдебния изпълнител или по негова банкова сметка пълния размер на подлежащото на принудително изпълнение вземане или на част от него, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равняваща се на 3 % от вземането, което е предмет на принудително изпълнение. Минималният размер на таксата за вземане, за което е предвидено принудително изпълнение, е 150 PLN. Ако вземането е изпълнено единствено в резултат на принудително изпълнение срещу друго вземане, банкова сметка, трудово възнаграждение или осигурителни плащания, или в резултат на плащане от страна на длъжника на вземането на съдебния изпълнител или по банкова сметка на съдебния изпълнител след изтичане на едномесечния срок от датата, на която на длъжника е връчено известието, че е образувано изпълнително производство, минималната такса е 200 PLN.

Ако вземането е изпълнено по начин, различен от горепосочения, минималната такса е 300 PLN.

Фиксираната такса за молбата за предаване на движимо имущество е 400 PLN. Фиксираната такса за молбата за предаване на недвижим имот, отговарящ на жилищните нужди на длъжника, или за премахване на движимо имущество от помещенията, които се използват от длъжника за задоволяване на жилищните му нужди, е 1500 PLN. Фиксираната такса за молбата за влизане във владение на друг недвижим имот или премахване на движими вещи от други помещения е 2000 PLN. Ако недвижимият имот, помещения или стая се използват от длъжника изключително за целите на извършване на стопански дейности, таксата от 2000 PLN се увеличава с 1000 PLN на стая за втората и всяка следваща стая, което е част от недвижим имот или помещение, което е предмет на принудително изпълнение. Общият размер на таксата не трябва да надвишава 30 000 PLN.

Фиксираната такса за:

- предаване на активи на синдик или управител на имота;
- предаване управлението на имота на управител на имота;
- съхраняване на доказателствено средство по дела, свързани с интелектуалната собственост или
- предаване на доказателствено средство по дела, свързани с интелектуалната собственост, е 400 PLN.

Фиксираната такса за участие в преодоляването на физическата съпротива от страна на длъжника и за изпълнение на указанията на съда за задържането на длъжника е 1 000 PLN.

Ако длъжникът погаси посоченото в изпълнителния титул вземане най-късно три дни преди настъпването на срока за принудително изпълнение на изпълнителния титул, съдебният изпълнител възстановява на вискателя 50 % от платената такса. Ако длъжникът погаси вземането, преди да му бъде връчено известието за започване на принудително изпълнение или покана за доброволно плащане, съдебният изпълнител възстановява на вискателя тази част от платената сума, която надвишава 200 PLN.

2) такси за водене на други производства или извършване на други дейности.

Фиксираната такса по молба за:

- принудително изпълнение на решение за обезпечаване на наследство или
- изготвяне на опис на наследство е PLN 400.

Фиксираната такса за пряко и лично връчване на документи, ако е разпоредено от съда или поискано от ищеца, е 60 PLN. Таксата се начислява за връчване на един адрес на посочения документ по делото, независимо от броя на адресатите на този адрес и броя на направените опити за връчване. Фиксираната такса за искане за мерки за установяване на настоящия адрес на адресата е 40 PLN. Фиксираната такса за изготвяне на официални констатации е 400 PLN.

3.2 Основни изисквания

Изпълнителното действие се извършва въз основа на молба, подадена от взыскател, притежаващ изпълнителен титул. Важно е в молбата да се посочи длъжникът. Взыскателят може да посочи начина, по който трябва да се извърши принудителното изпълнение, т.е. като се посочват съответните вещни права. За принудително изпълнение по отношение на вземания, свързани с имоти, трябва да се укаже също така имотният регистър (*księga wieczysta*). В случай на принудително изпълнение, включващо движими вещи, не е необходимо подробно описание на всяка една движима вещь, тъй като принудителното изпълнение се отнася до цялото движимо имущество на длъжника.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Предмет на изпълнителни действия може да бъде всяка вещь или всяко оборудване, което е част от активите на длъжника, например: движимо имущество, недвижимо имущество, трудово възнаграждение, банкови сметки, дял от недвижим имот, морски плавателни съдове и други вземания и вещни права на длъжника.

Според членове 829—831 от Гражданския процесуален кодекс се налагат известни ограничения относно типа вещи и оборудване, които може да бъдат предмет на принудително изпълнение. Съгласно тези разпоредби следните елементи или оборудване не подлежат на принудително изпълнение: домакински вещи, спално бельо, бельо и ежедневно облекло, които са необходими за удовлетворяването на основните битови нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството, както и облекло, което е необходимо на длъжника за изпълнението на неговите обществени или професионални задължения; храна и гориво, необходими за покриване на основните нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството за период от един месец; инструменти и други приспособления, които са необходими на длъжника за полагане на труд срещу заплащане, както и суровини, които са необходими за производствения процес за период от една седмица, с изключение на моторни превозни средства.

Освен Гражданския процесуален кодекс има също така други национални правила, определящи видовете вземания, които не подлежат на принудително изпълнение, и степента, до която това освобождаване е приложимо (например в Кодекса на труда (*Kodeks pracy*) е определена степента, до която плащането на работна заплата подлежи на принудително изпълнение).

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Изпълнителният титул служи като основание за принудителното изпълнение на цялото вземане по отношение на всички активи на длъжника, освен ако е посочено друго.

Длъжниците имат право да управляват своите активи, освен ако съдът ги лиши от това право.

След като бъде образувано производство по принудително изпълнение срещу движимо имущество, съдебният изпълнител отнема имуществото, за което съставя протокол. Последица от принудителното отнемане е, че управлението на отнетия недвижим имот не засяга по-нататъшния ход на производството, както и че производството по принудително изпълнение върху отнетия недвижим имот може да бъде образувано и срещу купувача. Поради важни съображения обаче съдебният изпълнител може на всеки етап от производството да предаде контрола върху отнетите движими вещи на друго

лице, без да се изключва вискателят.

Ако е предприето изпълнително действие по отношение на недвижимо имущество, съдебният изпълнител първо кани длъжника да плати задължението в срок от две седмици, като при липса на плащане се предприемат мерки за описване и оценяване на стойността на имуществото. Управлението на недвижимия имот след отнемането не засяга по-нататъшния ход на производството. Купувачът може да участва в производството като длъжник.

Когато се изисква длъжникът да се въздържа от извършването на определено действие или от намеса в извършвани от вискателя действия, по искане на вискателя съдът глобява длъжника, ако същият не изпълнява това задължение; длъжниците, които не платят глобата, се наказват с лишаване от свобода.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

В Гражданския процесуален кодекс не са предвидени срокове за подаване на молбите за принудително изпълнение. Според полското право обаче вземания, установени с окончателно решение на съд или друг орган, определен да гледа такива дела, или с решение на арбитражен съд, или вземания, установени чрез споразумение, постигнато в съд или арбитражен съд, или споразумение, постигнато пред медиатор и одобрено от съда, изтичат по давност след срок от шест години, дори ако давностният срок за такива вземания е по-кратък (член 125, параграф 1 от Гражданския кодекс (*Kodeks cywilny*)). Ако така утвърденото вземане се отнася до периодични задължения, към всички по-нататъшни вземания по отношение на периодични задължения ще се прилага тригодишен давностен срок.

Молбите за принудително изпълнение се разглеждат от компетентния орган, за да се определи дали отговарят на формалните изисквания и критериите за допустимост. Неизпълнението на конкретни изисквания може да доведе до отхвърлянето на молбата или прекратяването на производството по принудително изпълнение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Страните в производството може да обжалват решението на съда за включването на клауза за изпълняемост.

В производство по принудително изпълнение са възможни следните средства за правна защита:

- жалба срещу действия, предприети от съдебен изпълнител (която трябва да се подаде в районния съд; това важи и за случаи на бездействие от страна на съдебния изпълнител. Жалбата може да бъде подадена от страна или от лице, чиито права са били нарушени или застрашени от въпросното действие или бездействие от страна на съдебния изпълнител. Тя трябва да бъде подадена в едноседмичен срок от деня, в който е предприето действието или страната или лицето е узнало за бездействието);
- жалба (срещу решение на съдебен секретар) за включване на клауза за изпълняемост в съдебно решение (член 795 от Гражданския процесуален кодекс; срокът за подаване на жалбата се изчислява, по отношение на вискателя, от датата, на която вискателят е получил изпълнителен титул или на която е издадено решението за отказ на принудително изпълнение, или ако става дума за длъжника, от датата, на която е връчено съобщението за образуване на производство по принудително изпълнение);
- жалба срещу решение на съда за обявяване на европейска заповед за плащане за подлежаща на изпълнение (член 795(5) от Гражданския процесуален кодекс);
- жалба срещу решение на съда за спиране или прекратяване на производство (член 828 от Гражданския процесуален кодекс);
- жалба срещу решение на съда за ограничаване на принудителното изпълнение (член 839 от Гражданския процесуален кодекс);
- решение на съда за ограничаване на принудителното изпълнение и жалба срещу това решение (член 839 от Гражданския процесуален кодекс);
- предприети действия от длъжника за оспорване на принудителни мерки (членове 840—843 от Гражданския процесуален кодекс);

- жалби срещу решение на съда за възстановяване на разходите на пазача (член 859 от Гражданския процесуален кодекс);
- жалба срещу решение на съда, касаещо действия по опис и оценка при възбрана (член 950 от Гражданския процесуален кодекс);
- устна жалба срещу действия, предприети от съдебен изпълнител по време на търг, отправена към надзорния орган (член 986 от Гражданския процесуален кодекс);
- жалба срещу решение на съда за възлагане на договор (член 997 от Гражданския процесуален кодекс);
- молби за възражение срещу плана за разпределение за суми, които са събрани чрез принудително изпълнение (в срок до две седмици след изпращането на съобщение до органа по принудително изпълнение, който е изготвил плана (член 998 от Гражданския процесуален кодекс);
- жалба срещу решение на съда, касаещо молби за възражение срещу плана за разпределение (член 1028 от Гражданския процесуален кодекс);
- жалба срещу решение на съда, инструктиращо длъжник да извърши дадено действие (член 1055 от Гражданския процесуален кодекс);
- жалба срещу решение на съда за освобождаване на активи от принудително отнемане в производство по принудително изпълнение, включващо Държавната хазна (член 1061, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс).

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съгласно член 829 от Гражданския процесуален кодекс на принудително изпълнение не подлежат:

1. домакински вещи, спално бельо, бельо и ежедневно облекло, които са необходими за удовлетворяването на основните битови нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството, по-специално хладилник, пералня, прахосмукачка, фурна или микровълнова фурна, нагревателна плоча за подгриване и приготвяне на храна, легла, маса и столове в необходимия брой за длъжника и членовете на неговото семейство и по един светлинен източник за стая, освен ако не са вещи, чиято стойност значително надвишава средната стойност на новите вещи от съответния вид;
2. спално бельо, бельо и ежедневно облекло в количества, необходими за длъжника и неговите членове на семейството, както и облекло, необходимо на длъжника за изпълнението на неговите обществени или професионални задължения;
3. храна и гориво, необходими за покриване на основните нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството за период от един месец;
4. една крава, две кози или три овце, необходими за прехраната на длъжника и зависимите от него лица, с достатъчно количество фураж и постелки, за да оцелеят до следващата реколта;
5. инструменти и други приспособления, които са необходими на длъжника за полагане на труд срещу заплащане, както и суровини, които са необходими за производствения процес за период от една седмица, с изключение на моторни превозни средства;
6. ако длъжникът получава периодично фиксирано възнаграждение — сума от възнаграждението, съответстваща на частта от възнаграждението, която не подлежи на принудително изпълнение, за период до следващата дата на плащане, а ако длъжникът не получава фиксирано възнаграждение — сума, съответстваща на средствата за прехрана, необходими на длъжника и членовете на неговото семейство за период от две седмици;
7. вещи или оборудване, необходими за образователни цели, лични документи, украшения и вещи, използвани за изповядване на религия, както и вещи от ежедневието, които може да бъдат продадени само на цена, която е значително под първоначалната им стойност, но които са от голяма полза за длъжника;
8. лекарствени продукти по смисъла на Закона за фармацевтичните средства (*Prawo farmaceutyczne*) от 6 септември 2001 г. (Държавен вестник от 2024 г., позиция 686) необходими, за да се осигури функционирането на здравно заведение по смисъла на разпоредбите за медицинската дейност за период от три месеца;
9. следните елементи, необходими за осигуряване на функционирането на здравно заведение по смисъла на разпоредбите относно медицинската дейност: медицински изделия, принадлежности за медицински изделия, системи и набори по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/745 на Европейския

- парламент и на Съвета от 5 април 2017 г. за медицинските изделия, за изменение на Директива 2001/83/ЕО, Регламент (ЕО) № 178/2002 и Регламент (ЕО) № 1223/2009 и за отмяна на директиви 90/385/ЕИО и 93/42/ЕИО на Съвета (ОВ L 117, 5.5.2017 г., стр. 1, с измененията) и медицински изделия за инвитро диагностика и принадлежности за медицински изделия за инвитро диагностика по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/746 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2017 г. за медицинските изделия за инвитро диагностика и за отмяна на Директива 98/79/ЕО и Решение № 2010/227/ЕС на Комисията (ОВ L 117, 5.5.2017 г., стр. 176, с измененията);
10. вещи или оборудване, необходими поради увреждане от длъжника или на членове на неговото семейство.

Съгласно член 831, параграф 1 на принудително изпълнение не подлежат:

1. плащания и непарични помощи, определени за покриването на разходи или разноски за командировки;
2. суми, отпуснати от хазната за специални цели (по-специално стипендии и схеми за подпомагане), освен ако вземането, което е предмет на принудително изпълнение, е допуснато за тези цели или в резултат на задължения за издръжка;
3. средства от програми, финансирани от фондовете, посочени в член 5, параграф 1, точки 2 и 3 от Закона за публичните финанси (*Ustawa o finansach publicznych*) от 27 август 2009 г. (Държавен вестник от 2013 г., позиции 885, 938 и 1646), освен ако вземането, което е предмет на принудително изпълнение, е допуснато с оглед на осъществяването на проекта, за който са били отпуснати тези средства;
4. непрехвърляеми права, освен ако възможността за прехвърлянето им е била изключена по договор и предметът на изпълнението може да бъде изпълнен принудително или упражняването на дадено право може да бъде поверено на друго лице;
5. обезщетения по лични застраховки и по имуществени застраховки, в границите, определени с наредба на министъра на финансите и на министъра на правосъдието; това не се отнася за мерките за принудително изпълнение за удовлетворяване на вземания, произтичащи от задължения за издръжка;
6. социални обезщетения по смисъла на Закона за социалната помощ (*Ustawa o pomocy społecznej*) от 12 март 2004 г. (Държавен вестник от 2013 г., позиция 182, с измененията);
7. суми, платими на длъжника от държавния бюджет или от Националния здравен фонд (*Narodowy Fundusz Zdrowia*) за предоставянето на помощи в сферата на здравеопазването по смисъла на Закона за обществено финансираното здравеопазване от 27 август 2004 г. (*Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych*) (Държавен вестник 2008/164, позиция 1027, с измененията) преди прекратяването на въпросните помощи, в размер, съответстващ на 75 % от всяко плащане, освен ако се касае за вземания, предявени от служителите на длъжника или от доставчици на здравни услуги съгласно посоченото в член 5, параграф 41, букви а) и б) от Закона за обществено финансираното здравеопазване от 27 август 2004 г.;
8. суми, присъдени с решение на Европейския съд по правата на човека, ако вземането се дължи към Държавната хазна;
9. обезщетения за рехабилитация по смисъл на Закона за социалната заетост от 13 юни 2003 г. (*Ustawa o zatrudnieniu socjalnym*) (Държавен вестник от 2020 г., позиция 176);
10. суми, дължими на жилищна кооперация от нейните членове и от лица, които не са членове, но имат кооперативно право на помещения или които са собственици на помещения, по отношение на таксите, посочени в член 4 от Закона за жилищните кооперации (*Ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych*) от 15 декември 2000 г. (Държавен вестник от 2021 г., позиция 1208), както и средствата на разположение на кооперацията във връзка с плащането на тези такси, освен ако подлежащото на принудително изпълнение вземане е възникнало във връзка с изпълнението от страна на кредитора на задължения, за които се дължат таксите, посочени в член 4 от посочения закон.

Специални ограничения се прилагат по отношение на принудителното изпълнение по съдебен ред и в случай на длъжници, които са земеделски стопани. Тези ограничения са уредени в членове 829(1)—829(5) от Гражданския процесуален кодекс.

Съгласно член 829(1) от Гражданския процесуален кодекс от принудително изпълнение се освобождават длъжници, които са земеделски стопани, стопанисващи земеделско стопанство:

1) основното стадо селскостопански животни:

а) млекодайни говеда;

б) едър рогат добитък;

в) коне;

г) кози;

д) овце;

е) свине;

ж) домашни птици;

з) животни с ценна кожа;

и) други видове, които представляват основата за животновъдното производство в стопанството;

2) селскостопански животни, които не са включени в основното стадо, през втората половина на бременността и по време на отглеждането на потомството, жребчета до 6 месеца, телета до 4 месеца, агнета до 3 месеца, прасенца до 2 месеца и ярета до 5 месеца;

3) стада домашни птици за отглеждане, за които е сключен договор за доставка на птици от това стадо или за доставка на продукти от тези птици;

4) животни с ценна кожа, по отношение на които земеделският стопанин е сключил договор за доставка на кожи от тези животни;

5) колонии от медоносни пчели (*Apis mellifera*) и кошерите, населени от тези колонии;

6) основни селскостопански машини, инструменти и оборудване в количеството, необходимо за работа в земеделското стопанство на длъжника, включително селскостопански трактори с придружаващите ги машини и оборудване, самоходни селскостопански машини, необходими за отглеждането, обработването, събирането и транспортирането на реколтата;

7) силози за съхранение на зърнени култури и фуражи;

8) запаси от гориво и резервни части, необходими за нормалната работа на селскостопански трактор и земеделска техника за периода, необходим за завършване на производствения процес;

9) посадъчен материал, зърнени култури и други култури, необходими за засяване или засаждане в земеделското стопанство на длъжника в необходимото количество през съответната пазарна година;

10) доставки на гориво за период от 6 месеца;

11) торове, продукти за растителна защита и растежни среди в количеството, необходимо за земеделското стопанство на длъжника през съответната пазарна година;

12) фуражи и постелки за животните, изброени в точки 1—4 (до следващата реколта);

13) основно техническо оборудване, необходимо за завършване на даден технологичен производствен цикъл в случай на специализирани стопанства;

14) авансови плащания за доставки на селскостопански продукти;

15) селскостопански сгради и земеделска земя, необходими за развъждането на животни, пропорционално на размера на основното стадо и необходимия излишък от животни;

16) селскостопански сгради за складиране, съхранение и поддръжка; оранжерии, парници и

полиетиленови тунели за растениевъдство в земеделското стопанство на длъжника, включително приспособления за тях.

Независимо от изключенията, посочени в член 829(1) от Гражданския процесуален кодекс, член 829(2), параграф 1 гласи, че излишъкът от добитък над основното стадо и предметите, посочени в член 829(1), точки 6), 8), 9), 11)—13) и 15), не подлежат на принудително изпълнение в по-големи количества от посочените в тези разпоредби, ако съдебният изпълнител, след като е получил становище от земеделската камара, компетентна за местонахождението на земеделското стопанство на длъжника, установи, че те са необходими за функционирането на това стопанство.

Съгласно член 831, параграф 1 на принудително изпълнение не подлежат:

1. плащания и непарични помощи, определени за покриването на разходи или разноски за командировки;
2. 50 % от надбавките за служебни пътувания — в случаите, когато целта на принудителното изпълнение е да се удовлетворят вземания, произтичащи от задължения за издръжка, включително вземания от държавния бюджет, произтичащи от обезщетения, изплатени в случай на неизпълнение на задължението за плащане на издръжка;
3. суми, отпуснати от Държавната хазна за специални цели (по-специално стипендии и схеми за подпомагане), освен ако вземането, което е предмет на принудително изпълнение, е установено във връзка с постигането на тези цели или в резултат на задължения за издръжка;
4. средства от програми, финансирани от фондовете, посочени в член 5, параграф 1, точки 2 и 3 от Закона за публичните финанси от 27 август 2009 г. (Държавен вестник от 2013 г., позиции 885, 938 и 1646), освен ако вземането, което е предмет на принудително изпълнение, е допуснато с оглед на осъществяването на проекта, за който са били отпуснати тези средства;
5. непрехвърляеми права, освен ако възможността за прехвърлянето им е била изключена по договор и предметът на изпълнението може да бъде изпълнен принудително или упражняването на дадено право може да бъде поверено на друго лице;
6. обезщетения по лични застраховки и по имуществени застраховки, в границите, определени с наредба на министъра на финансите и на министъра на правосъдието; това не се отнася за мерките за принудително изпълнение за удовлетворяване на вземания, произтичащи от задължения за издръжка;
7. социални обезщетения по смисъла на Закона за социалната помощ от 12 март 2004 г. (Държавен вестник от 2013 г., позиция 182, с измененията);
8. еднократна и периодична парична помощ, предоставяна от ръководителя на Службата за военни ветерани и жертви на репресия (*Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych*);
9. суми, платими на длъжника от държавния бюджет или от Националния здравен фонд за предоставянето на помощи в сферата на здравеопазването по смисъла на Закона за обществено финансираното здравеопазване от 27 август 2004 г. (Държавен вестник 2008/164, позиция 1027, с измененията) преди прекратяването на въпросните помощи, в размер, съответстващ на 75 % от всяко плащане, освен ако се касае за вземания, предявени от служителите на длъжника или от доставчици на здравни услуги съгласно посоченото в член 5, параграф 41, букви а) и б) от Закона за обществено финансираното здравеопазване от 27 август 2004 г.;
10. суми, присъдени с решение на Европейския съд по правата на човека, ако вземането се дължи към Държавната хазна;
11. обезщетения за рехабилитация по смисъл на Закона за социалната заетост от 13 юни 2003 г. (Държавен вестник от 2020 г., позиция 176);
12. суми, дължими на жилищна кооперация от нейните членове и от лица, които не са членове, но имат кооперативно право на помещения или които са собственици на помещения, по отношение на таксите, посочени в член 4 от Закона за жилищните кооперации от 15 декември 2000 г. (Държавен вестник от

2021 г., позиция 1208), както и средствата на разположение на кооперацията във връзка с плащането на тези такси, освен ако подлежащото на принудително изпълнение вземане е възникнало във връзка с изпълнението от страна на кредитора на задължения, за които се дължат таксите, посочени в член 4 от посочения закон.

Тази страница е част от [Вашата Европа](#).

Вашето [мнение](#) за полезността на предоставената информация е важно за нас.

■ Последна актуализация: 12/02/2026

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.